

BACHELOROPPGAVE

«Å forholde seg til fortiden: Hvordan vi kan lære og vokse fra den»

«Dealing with the past: How we can learn and grow from it”

Kandidatnummer: 230 & 231

Bachelor i barnevern

Fakultet for helse- og sosialvitenskap/ institutt for velferd og deltaking, Sogndal

Innleveringsdato: 15. mai 2023

Antall ord: 7567

Jeg bekrefter at arbeidet er selvstendig utarbeidet, og at referanser/kildehenvisninger til alle kilder som er brukt i arbeidet er oppgitt, jf. Forskrift om studium og eksamen ved Høgskulen på Vestlandet, § 12-1.

Forord

Dette prosjektet har vært interessant og lærerikt for oss. Takk for all hjelp vi har fått fra biblioteket og vår veileder. Vi setter pris på det.

Abstract

The purpose of this assignment is to find out how personal experiences growing up can affect professional practice in child protection. Studies show that experiences in childhood and adolescence can have a significant impact on the individual's development, career choice and professional practice. Negative experiences can also lead to a high risk of retraumatization in professionals who work with traumatized individuals, but at the same time personal experiences can provide a basis for greater empathy and understanding. It is important to recognize and address the effects of ACEs and developmental trauma in order to better understand the needs of the individuals you work with, while caring for your own well-being. The paper has led to a greater insight into the impact personal experiences can have, and emphasizes the need to continue researching ACEs and developing strategies to reduce the occurrence of these experiences and minimize their negative consequences.

Innholdsfortegnelse

1. INNLEDNING	5
1.1. INTRODUKSJON.....	5
1.2. BAKGRUNN FOR VALG AV TEMA	5
1.3. PROBLEMSTILLING	6
1.4. OPPGAVENS FORMÅL OG AVGRENSNING.....	6
1.5. DEFINISJONER	7
1.6. OPPBYGGING AV OPPGAVEN	7
2. TEORI	8
2.1. KOMPETANSETREKANTEN	8
2.2. OPPVEKST OG TRAUMER.....	9
2.3. HJERNEN SITT ALARMSYSTEM	11
<i>Den tredelte hjernen.....</i>	<i>11</i>
<i>Hjernens alarm- og reguleringsystem .....</i>	<i>12</i>
2.4. ACE.....	12
2.5. ETIKK	13
3. METODE.....	13
3.1. VALG AV METODE	13
3.2. SØKEPROSESS	14
3.3. KILDEKRITIKK.....	15
4. PRESENTASJON AV ARTIKLER	16
4.1. HENNUM, N. (2022). BELASTENDE BARNDOMSERFARINGER BLANT ANSATTE I BARNEVERNET: HVA BETYR DE FOR TJENESTEN?	16
4.2. ESAKI, N. & LARKIN, H. (2013). PREVALENCE OF ADVERSE CHILDHOOD EXPERIENCES (ACEs) AMONG CHILD SERVICE PROVIDERS	16
4.3. KWAN, C. K. & CHUI, E. W. T. (2022). SOCIAL WORKERS JUDGEMENTS: CASE STUDY ON PERSONAL EXPERIENCE, PROFESSIONAL TRAINING AND PRACTICE ENVIRONMENT	17
4.4. BRANNEN, J., MOONEY, A. & STATHAM, J. (2009). CHILDHOOD EXPERIENCES: A COMMITMENT TO CARING AND CARE WORK WITH VULNERABLE CHILDREN	17
4.5. ANALYSE AV ARTIKLENE.....	17
5. DRØFTING	20
5.1. HVORDAN ERFARINGER I OPPVEKSTEN PÅVIRKER YRKESUTØVEREN	21
5.2. HVORDAN ERFARINGER I OPPVEKSTEN PÅVIRKER YRKESUTØVELSEN.....	22
5.3. ETISKE UTFORDRINGER MED PERSONLIGE ERFARINGER.....	24
6. OPPSUMMERING	26
LITTERATURLISTE	28
VEDLEGG 1.....	31
VEDLEGG 2.....	33

1. Innledning

1.1. Introduksjon

Barnevernet sin hovedoppgave er å sikre at barn og unge som lever under forhold som kan skade deres helse og utvikling, får nødvendig hjelp og omsorg til rett tid (Barnevernsloven, 2021, §1-1). Dette arbeidet er preget av faglige, etiske og personlige utfordringer som krever mye av yrkesutøveren. Å balansere det faglige og det personlige i arbeidet kan være vanskelig i et slikt yrke. Dette kan være særlig vanskelig for de ansatte med belastende erfaringer i oppveksten (Delås, 2011, s. 1).

Det stilles mange krav til en barnevernspedagog og dens egenskaper til å utføre sitt arbeid. I forskriften om nasjonale retningslinjer for barnevernspedagogutdanningen § 12, ser vi at de lister en rekke krav og ferdigheter som stilles til pedagogens yrkesrolle, etikk og samarbeid til barnets beste (Forskrift om nasjonal retningslinje for barnevernspedagogutdanning, 2019, § 12). En skal ha innsikt i egen forståelse, holdninger og verdier, samt håndtere etiske problemstillinger innen fagområdet og egen tjenesteutøvelse.

Tidligere forskning viser at personlige erfaringer i oppveksten kan påvirke hvordan ansatte forholder seg til verdigrunnlaget i barnevernet og dets mål, barn og unge og familiene deres (Røsdal, Nesje, Aamodt, Larsen & Tellman, 2017, s. 50). Forskningen viser at konsekvensene av personlige erfaringer kan påvirke yrkesutøvelsen både positivt og negativt. Det er derfor viktig å undersøke hvordan personlige erfaringer i oppveksten kan påvirke yrkesutøvelsen. Dersom man er bevisst på hvilke implikasjoner dette kan ha for arbeidet med å ivareta barn og unge, kan det bidra til å bli en mer bevisst og reflektert yrkesutøver.

1.2. Bakgrunn for valg av tema

Vi har valgt personlige erfaringer i oppveksten som tema for vår bacheloroppgave. Dette er et tema som har vekket interesse hos oss da vi gjentatte ganger har hørt at mange velger studier eller yrkesretning innen sosialfag og psykologi for å fikse sine egne problemer, å sette diagnoser på seg selv eller lege sitt indre barn.

I løpet av 3 års studier har vi hatt samtaler med medstudenter der det har kommet frem at mange har egne belastende erfaringer i oppveksten. Erfaringene kan romme alt fra omsorgssvikt, fysisk og psykisk vold, overgrep og familiemedlemmer som sliter med rus. Dette er bare et utvalg av opplevelser de har nevnt til oss. Det vi har observert er at mange av de som har disse opplevelsene har valgt denne yrkesretningen på grunn av sine erfaringer, og fordi de ønsker å bruke erfaringene til å gjøre en forskjell.

Vi anser temaet som viktig og relevant fordi det er begrenset oppmerksomhet gitt til betydningen av personlige erfaringer i utdanningen og i praksis. Selv om vi har lært lite om dette temaet gjennom undervisningen, er det fortsatt et tema som blir diskutert og nevnt. Da vi fant lite litteratur om personlige erfaringer hos yrkesutøvere i barnevernet på norsk, vekket det enda sterkere interesse hos oss. Et større fokus på dette temaet er viktig og interessant fordi det kan gjøre at studenter og yrkesutøvere blir mer bevisst på hvilke erfaringer de tar med seg inn i utdanningen og yrkeslivet.

1.3. Problemstilling

For å kunne ta gode og reflektere avgjørelser i barnevernet som fullverdige barnevernspedagoger ønsket vi å bli bedre kjent med den siden av kompetansen vi besitter, men som det ikke har vært mye fokus rundt. Denne bacheloroppgaven vil derfor undersøke følgende problemstilling:

"Personlige erfaringer i oppveksten - hvordan påvirker dette yrkesutøvelsen i barnevernet?"

1.4. Oppgavens formål og avgrensning

Oppgavens formål er å belyse forskjellige konsekvenser av personlige erfaringer hos yrkesutøverne i barnevernet. Vi har valgt å fokusere på barnevernspedagoger da vi ønsker å rette oss mot yrkesfeltet som jobber med barn. Dette er til tross for at mange av artiklene nevner sosialarbeidere. Dette er fordi barnevernet ofte går under begrepet sosialarbeider i andre land. Vi vil se på både positive og negative effekter av personlige erfaringer for å gi en oversikt over konsekvensene de kan ha for yrkesutøvelsen. Dette er for å gi en bedre innsikt og økt kunnskap om temaet. Ved å utforske denne problemstillingen vil vi få en dypere

forståelse av hvordan de ansattes personlige erfaringer i oppveksten kan påvirke deres arbeid, og hvilke implikasjoner det kan få for barnevernets oppgave med å beskytte og ivareta barn og unge. Da oppgaven tar utgangspunkt i hvordan personlige erfaringer påvirker yrkesutøveren, har vi valgt å fokusere på yrkesutøvere og ikke studenter.

1.5. Definisjoner

Personlig kompetanse:

Med personlig kompetanse viser vi i denne bacheloroppgaven til de egenskapene og ferdighetene som visdom, mot, kjærlighetsevne, sosial intelligens, humor, empati, intuisjon og integritet. Dette er egenskaper og ferdigheter man tilegner seg gjennom utvikling (Skau, 2017, s. 54).

ACE:

Dette er et begrep som ikke ofte brukes i Norge, da det ikke er en kjent teori. Den er derimot mye brukt internasjonalt og blir på norsk oversatt til belastende barndomserfaringer. ACE står for Adverse Childhood Experiences (Haugland, Dovran, Albaek & Sivertsen, 2021, s. 1).

Retraumatisering og sekundær traumer:

Retraumatisering og sekundær traumer er to begreper som ofte blir brukt om hverandre. Retraumatisering er når personer som har opplevd traumer tidligere blir utsatt for situasjoner som utløser traumet på nytt. Sekundærtraume, ellers kalt vikarierende traumatisering, blir referert til den belastningen man kan oppleve ved å jobbe tett med personer som har opplevd traumer (Regionalt ressurscenter om Vold, Traumatisk Stress og selvmordsforebygging Sør, 2022).

1.6. Oppbygging av oppgaven

Oppgaven består av fire hoveddeler: teori, metode, presentasjon av artikler og drøfting. I denne oppgaven starter vi med å presentere teoretiske perspektiver som kan danne en forståelse av personlige erfaringer i oppveksten. Her vil vi se nærmere på kompetansetrekanten, ACE, hvordan traumer påvirker oppveksten og hjernens alarm-og reguleringssystem og etikk. Videre vil vi redegjøre for valg av metode der vi presenterer vår

søkeprosess etter relevant litteratur og hvilke kildekritiske vurderinger vi har gjort. Deretter vil vi kort introdusere artiklene vi har valgt. Videre vil vi vise til vår analyse av litteraturen vi har benyttet. Deretter vil vi ta utgangspunkt i analysen av funnene våre og drøfte dem i lys av teori. Til slutt vil vi komme med en oppsummering av oppgavens hovedpunkt.

2. Teori

I dette kapitlet skal vi gjøre rede for teorier vi ser som relevante for problemstillingen. Først vil vi gjøre rede for kompetansetrekanten, der vi fokuserer på den personlige kompetansen. Deretter vil vi redegjøre for traumeteori og den tredelte hjernen. Videre vil vi presentere ACE- skalaen og hva belastende barndomserfaringer innebærer. Til slutt vil vi kort presentere etikk.

2.1. Kompetansetrekanten

I norsk barnevernpraksis blir ikke personlig kompetanse ofte tematisert. Men dersom vi ser på modellen “kompetansetrekanten” (Figur 2) ser vi at den personlige kompetansen tilsvarer en av tre sider ved kunnskapen en barnevernspedagog besitter (Skau, 2017, s. 58). Modellen fremhever viktigheten av det personlige aspektet ved kompetansen. Dette er særlig viktig i arbeidet med mennesker. På den andre siden er det viktig å se den personlige kompetansen i sammenheng med teoretisk kunnskap og yrkesspesifikke ferdigheter (Skau, 2017, s. 58).

Figur 2. Fra “Gode fagfolk vokser: personlig kompetanse i arbeid med mennesker,” av G. M.

Skau, 2017, *Cappelen Damm*, s. 58

Teoretisk kunnskap blir definert som faktakunnskaper og forskningsbasert viten. Teoretisk kunnskap er allmenn viten og blir vektlagt mest i beslutningsprosessene i barnevernet (Skau, 2017, s. 59). Den andre siden av trekanten er yrkesspesifikke ferdigheter. Yrkesspesifikke ferdigheter omfatter de praktiske ferdighetene, teknikkene og metodene som blir brukt i yrkesutøvelsen.

Den tredje siden ved kompetansetrekanten er personlig kompetanse. Denne formen for kompetanse er en kombinasjon av menneskelige kvaliteter, egenskaper, holdninger og ferdigheter som vi intuitivt tilpasser ulike profesjonelle sammenhenger (Skau, 2017, s. 61). Det handler om hvem vi er som person, både overfor oss selv og i samspill med andre. Personlig kompetanse er vanskelig å beskrive og det tar lang tid å utvikle. Denne formen for kompetanse er den som er minst dokumentert og vurdert av de tre kompetansetyperne (Skau, 2017, s. 60). personlig kompetanse utvikles gjennom erfaringer og vår subjektive fortolkning og bearbeiding av erfaringene.

Hvilke sider i kompetansetrekanten som blir mest vektlagt vil variere. Vi ser at barnevernet i dag er opptatt av prosedyrer, retningslinjer, metoder og regler (Delås, 2011, s. 83). Det kan indikere at teoretisk kunnskap og yrkesspesifikke ferdigheter blir mest vektlagt, noe som tyder på skjev kompetansefordeling. Skau (2017) påpeker at det likevel er viktig for en yrkesutøver å utvikle sin egen personlige kompetanse. For personer som skal hjelpe andre mennesker som sliter med sitt følelsesliv, bør kjenne dybden og gangen i sitt eget.

2.2. Oppvekst og traumer

Traumer kan forstås som hendelser eller vedvarende betingelser som en opplever som truende. Det er personens reaksjoner som avgjør om hendelsen er traumatiserende (RVTSS, 2022). Utviklingstraumer kan da forstås som hendelser eller situasjoner som påvirker en persons utvikling. Utviklingstraumer skjer når barn blir utsatt for traumatiserende stress i kombinasjon med manglende reguleringsstøtte. Traumatiserende eller giftig stress er når en blir utsatt for vedvarende, uforutsigbart og alvorlig stress uten tilstrekkelig støtte (RVTSS, 2022). Dette kan føre til vedvarende og negative konsekvenser for personen (RVTSS, 2022). Utviklingstraumer kan for eksempel oppstå i en situasjon der barnet blir utsatt for traumatisk stress av en omsorgsperson, og der barnet egentlig søker reguleringsstøtte av personen som

har utsatt barnet for traumatisk stress (Nordanger & Braarud, 2020, s. 73). Barnet blir da satt til å håndtere og regulere alamreaksjonen selv, uten forutsetningene til å gjøre dette.

En måte å forklare konsekvensene av utviklingstraumer på er at det kan føre til at barnet blir fanget i en tilstand av konstant beredskap for å overleve. Barnet blir da sittende fast i overlevelsesmodus. Det finnes to overlevelsesstrategier en bruker for å beskytte seg selv mot traumatiserende hendelser (Nordanger & Braarud, 2020, s. 80). Dette er viktig å ha kunnskap om når man ønsker å forstå noen som er utviklingstraumatisert. Overlevelsesstrategiene består av hyper- og hyporeaksjoner. Hyperreaksjoner består av kamp/flukt/frys-reaksjoner, mens hyporeaksjon består av immobilisering. Når barn blir utsatt for trusler har de ikke alltid mulighet til å foreta seg noe for å unnsnippe trusselen. Dermed blir det mest naturlig for barnet å dissosiere seg selv, å rømme inn i seg selv (Nordanger & Braarud, 2020, s. 81). Dette er en hyporeaksjon, hvor kroppen «stenges ned» og blir totalt immobil.

En annen konsekvens av utviklingstraumer kan være et smalt toleransevindu. Et smalt toleransevindu innebærer at det skal lite til før barnet kommer utenfor vinduet på over- eller undersiden. Toleransevinduet viser til en sone for optimal aktivering (Nordanger & Braarud, 2020, s. 38). Både barn og voksne har optimal oppmerksomhet innenfor denne sonen. Befinner man seg utenfor toleransevinduet, er man i en hypo- eller hyperaktivert tilstand. Spennvidden på toleransevinduet vil være forskjellig for alle, dermed vil også grensene for å havne i hypo- eller hyperaktivert tilstand også variere hos den enkelte. Fleksibiliteten og spennvidden på toleransevinduet dannes av individets erfaringer i det tidlige samspillet med mennesker (Nordanger & Braarud, 2020, s. 39). Toleransevinduet varierer altså fra person til person og kan også endre seg over tid.

Det sensitiviserte alarmsystemet vil bidra til at det skal lite til for å havne utfor den optimale sonen i toleransevinduet (Nordanger & Braarud, 2020, s. 85). I tillegg til at det skal mindre til for å «fly over» eller «faller ned» fra den optimale sonen, så har barnet manglende strategier for å regulere seg inn i toleransevinduet sitt igjen. Vedvarende sviktende reguleringsstøtte vil også kunne påvirke resten av livet dersom man ikke finner strategier for å regulere seg selv når man havner utenfor den optimale sonen (Nordanger & Braarud, 2020, s. 90-91).

2.3. Hjernens sitt alarmsystem

Den tredelte hjernen

Hjernene består av tre nivåer: hjernestammen, det limbiske system og neokorteks (Nordanger & Braarud, 2020, s. 56). Hjernestammen, eller bedre kjent som overlevelseshjernen, styrer de mest grunnleggende funksjonene i kroppen som hjerterytme, pust og kroppstemperatur. Det limbiske systemet styrer blant annet grunnleggende følelser, tilknytningsatferd og alarmreaksjoner. Derfor blir det limbiske system referert til som emosjonshjernen (Nordanger & Braarud, 2020, s. 56). Neokorteks regnes som logikkhjernen som styrer språk og kommunikasjon, bevissthet og viljestyrte handlinger. Prefrontal korteks, eller pannelappen er den fremste delen av neokorteks og vil vanligvis ikke være ferdig utviklet før i tyveårene (Nordanger & Braarud, 2020, s. 56). Hjernens er plastisk, det betyr at hjernen kan endre og tilpasse seg som respons på erfaringer og miljø. Hjernens blir altså formet av erfaringene våre. Hjernens er mer fleksibel i ung alder, det tilsier at erfaringer fra barndommen kan ha betydelige innvirkninger på hjernen (Nordanger & Braarud, 2020, s. 57).

Hjernens utvikler seg i en sekvensiell rekkefølge; fra bunnen og opp også referert som "bottom-up" (Nordanger & Braarud, 2020, s. 57). I tillegg til at hjernen utvikles nedenfra og opp, utvikles den også fra høyre til venstre. Det betyr at den høyre hjernehalvdelen som styrer det emosjonelle blir ferdig utviklet, før den venstre hjernehalvdelen som styrer logiske og språklige ferdigheter (Nordanger & Braarud, 2020, s. 58). Når den høyre hjernehalvdelen utvikles gjennom «bottom-up»- prosesser, styrker den også hjernens evne til å gjennomføre «top-down»- prosesser. Da lærer hjernen å behandle informasjon gjennom «bottom-up»- prosesser, og hvordan man skal bruke tidligere kunnskap til å tolke informasjonen gjennom «top-down»- prosesser (Nordanger & Braarud, 2020, s. 58). Det betyr at den høyre delen av hjernen har mulighet til å regulere aktiviteten i de lavere nivåene i hjernen, for eksempel hjernestammen og det limbiske systemet. Dette medfører at måten vi tenker eller fortolker på kan påvirke vårt følelsesliv (Nordanger & Braarud, 2020, s. 58).

Når vi befinner oss i en stressende situasjon eller en utfordring, vil hjernens lavere og grunnleggende nivå reagere automatisk for å beskytte oss. Med andre ord vil det si at jo høyere aktiveringsnivået i nervesystemet er, desto mindre innflytelse eller kontroll har den

høyre hjernehalvdelen over de lavere systemene. Dette er fordi de lavere nivåene av hjernen automatisk reagerer raskt på trusler (Nordanger & Braarud, 2020, s. 58).

Hjernens alarm- og reguleringsystem

Hjernens alarmsentral eller «røykvarsler» kalles amygdala. Denne delen av hjernen er til for å oppfatte potensielle farer og/eller trusler, i tillegg til at den behandler og regulerer følelser. Amygdala spiller en viktig rolle når det kommer til hukommelsen rundt implisitte betingede minner (Nordanger & Braarud, 2020, s. 59). Med andre ord kan vi si at amygdala er viktig i dannelsen og hukommelsen av minner. Dette gjelder spesielt minner som er emosjonelt betydningsfulle, på godt og vondt. Amygdala lagrer minner fra tidligere skremmende eller truende hendelser som «maler», på denne måten kan «alarmen» ved senere hendelser bli trigget automatisk og raskere ved lignende stimuli (Nordanger & Braarud, 2020, s. 59).

I tillegg til alarmsystemet, har vi også et reguleringsystem (Nordanger & Braarud, 2020, s. 62). Reguleringsystemet består av to deler av hjernen som er prefrontal korteks og hippokampus. Systemet skal bidra til å regulere ned alarmreaksjoner (Nordanger & Braarud, 2020, s. 62). Hjernen er bruksavhengig, det vil si at den utvikler og tilpasser seg i respons til erfaringer og miljøet. Mønstre av å ha blitt regulert i møte med trusler vil derfor bli lagret som en «mal», og vil styrke reguleringsystemet. På samme måte kan mønstre av trusler og traumatisk stress hemme utviklingen av reguleringsystemet og føre til en sensitivisering og overaktivisering av alarmsystemet (Nordanger & Braarud, 2020, s. 69). Ved et overaktivert og sensitivisert alarmsystem, vil «alarmen» utløses oftere og fortere. I tillegg vil disse alarmreaksjonene bli ustyrlike, på grunn av et manglende reguleringsystem (Nordanger & Braarud, 2020, s. 76).

2.4.ACE

ACE står for Adverse Childhood Experience. Dette er belastninger eller traumer barn opplever i oppveksten. På norsk kan vi da forstå ACE som komplekse barndomserfaringer (Haugland et. al, 2021, s. 1). ACE ble først tematisert i en undersøkelse på 90-tallet der de undersøkte sammenhengen mellom tidligere opplevde komplekse erfaringer eller traumer i barndommen og senere helseproblem som voksne. Studien viste at å oppleve ACE er vanlig,

men dersom man har opplevd flere ACE eller har høy ACE- poengscore, øker risikoen for negative utfall senere i livet. I undersøkelsen kartla de ulike barndomserfaringer i en skala som tok utgangspunkt i fem kategorier av opplevelser. Disse var fysisk, seksuell og psykisk misbruk, omsorgssvikt og familievold. Ut ifra disse lagde de 10 spørsmål som hver teller som ett poeng. Det har i senere forskning kommet flere utvidede ACE-kategorier.

Vansker man kan møte senere i livet er utfordringer i utvikling og senere sosial fungering, risikofylt helseatferd og sykdom og atferdsvansker (Schiraldi, 2021, s. 9). Det er likevel viktig å understreke at dersom man har opplevd ACE og er i risiko for senere vansker, så betyr det ikke at en automatisk vil oppleve negative utfall (Brewer-Smyth, 2022, s. 4). Det finnes flere faktorer som spiller inn for beskyttelse mot negative utfall. Å ha tilgang til støttende relasjoner eller institusjoner og behandling kan hjelpe å håndtere og forebygge ACE og redusere risikoen for vansker senere i livet (Brewer-Smyth, 2022, s. 4).

2.5.Etikk

I vårt samfunn har vi normer og verdier vi praktiserer og forholder oss til. Etikk handler om å reflektere og diskutere disse normene og verdiene. Å gjøre etiske vurderinger knyttet til egen yrkesutøvelse kan hjelpe oss i våre valg og handlinger. Etikk kan ta for seg hvordan mennesker skal handle i ulike situasjoner og hvordan man skal behandle andre. Når man stiller seg etiske spørsmål er de som regel komplekse og har oftest ikke et enkelt svar. Etisk refleksjon kan likevel bidra til å klargjøre hvilke verdier og hensyn som står i konflikt med hverandre, og komme frem til de beste løsningene ut ifra omstendighetene (Carson & Kosberg, 2018, s. 12).

3. Metode

3.1. Valg av metode

“En metode er en fremgangsmåte, et middel til å løse problemer og komme frem til ny kunnskap” (Aubert, 1985, s. 196). I starten vurderte vi å bruke andre kvalitative metoder slik som intervju, men grunnet den begrensede tidsrammen tenkte vi det ville bli utfordrende å

gjennomføre. Derfor har vi valgt å benytte litteraturstudie som metode. Vi mener denne metoden egner seg godt da det vil være en effektiv og strukturert måte å samle inn og analysere litteratur på. Dette var viktig for oss da vi ønsket å systematisere og vurdere en stor mengde data på kort tid. Gjennom litteraturstudie ser vi på data som er hentet inn og forsket på av andre. Ved å se på flere artikler og studier får vi et bredt perspektiv over det vi undersøker.

Litteraturstudie innebærer å velge et forskningsspørsmål og deretter bruke en systematisk tilnærming for å søke etter, evaluere og analysere relevant litteratur i forsøk på å besvare spørsmålet (Aveyard, 2019, s. 2). Formålet med denne metoden er å bruke eksisterende forskning og bruke den til å avdekke ny kunnskap rundt et tema.

3.2. Søkeprosess

I et litteraturstudie samler man en rekke litteratur ved søk i ulike databaser der man sammenligner litteraturen og betrakter den i lys av ny teori (Aveyard, 2019, s. 2). Vi gjennomførte et litteratursøk i flere databaser for å kunne oppnå en helhetlig oversikt over forskning og litteratur som er aktuell for vår problemstilling. For å finne relevant litteratur har vi benyttet søkekildene Oria, Academic search elite og Cinahl. Databasene viser til fagtidsskrifter og forskningsartikler (Idunn, u.å.).

Da vi skulle søke etter litteratur så vi det nødvendig å søke på engelsk. Vi prøvde i første omgang å søke på norsk, men det ga lite relevant resultat. Vi tenkte dermed at dette kanskje indikerte at det er lite forsket på i Norge. De norske søkeordene vi har brukt er: "barndomserfaringer" og "barnevern". Vi valgte disse søkeordene da vi tenkte de kunne gi relevant litteratur som kunne belyse vår problemstilling. Engelske søkeord vi har benyttet for å finne litteratur er "social workers", "personal experience" "judgement", "child workers", "childhood experiences" og "child services". Dette kan man se i vedlegg 1. For å avgrense søket kombinerte vi søkeordene med AND mellom ordene og ekskluderte litteratur som kun hadde ett av søkeordene. Vi valgte også å gjøre det slik for å avgrense og for å få mest mulig relevant litteratur. Det gjorde arbeidet også mer systematisk for oss. Vi valgte å deaktivere alternativ forslag-funksjonen i Cinahl, for å få opp litteratur som er relevant for vår søke intensjon og unngå feilaktige resultater.

Vi utviklet forskjellige kriterier for å inkludere eller ekskludere resultater i våre søk for å begrense antallet treff. Et av inklusjonskriteriene var å bruke artikler som hadde nøkkelord eller sammendrag som inneholdt begrep som passet vår problemstilling. Dette gjorde til at vi ekskluderte artikler som ikke inneholdt begrepene som vi har brukt som søkeord. For å sikre oppgavens troverdighet har vi valgt å bruke fagfellevurdert litteratur. Ved å bruke fagfellevurdert litteratur sikrer vi forskningens kvalitet, og at den er ekspert vurdert (Utdanningsforbundet, 2020). Ett av våre eksklusjonskriterier var å utelukke litteratur som var eldre enn 2008. Vi bruker i hovedsak nyere litteratur, men da det er lite forskning om personlige erfaringer i barndommen hos yrkesutøvere i barnevernet, har vi inkludert en artikkel som ble publisert i 2009. Videre har vi valgt å ekskludere artikler som handler om studenter da vi har valgt å fokusere problemstillingen rundt yrkesutøvere. Å ikke inkludere litteratur som er eldre enn 16 år brukte vi både som eksklusjonskriterie og i kildekritikken. Derfor har vi valgt å nevne dette her.

3.3. Kildekritikk

For å opprettholde en høy grad av pålitelighet i informasjonsinnhenting, er det avgjørende å utøve grundig kildekritikk. Dette innebærer en systematisk og kritisk analyse av kilder, med sikte på å vurdere deres pålitelighet og relevans for det aktuelle formål (Dalland, 2020, s. 152). I denne oppgaven har vi valgt å anvende sekundærdata. Ved å benytte sekundærdata, bruker man informasjon og data som allerede er publisert av andre i et nytt perspektiv (Jacobsen, 2021, s. 109). Ved å bruke sekundærdata vil vi kunne dra nytte av allerede eksisterende data og informasjon som er validert av andre forskere og analytikere. Dette kan bidra til å styrke våre argumenter og konklusjoner.

En utfordring ved bruk av sekundærdata er at det kan ha blitt samlet inn og brukt til en annen hensikt enn den som dataene nå skal brukes til. Dette kan føre til en uoverensstemmelse mellom hva informasjonen blir brukt til og hva den i utgangspunktet var ment for (Jacobsen, 2010, s. 108). Derfor er det viktig at vi er bevisst på at vi ikke legger føringer på det vi tar ut av funnene. Da vi bruker engelskspråklig litteratur gir det oss et bredere perspektiv på temaet vi undersøker. På den andre siden er det mulighet for mistolkning, da vi må bruke oversettingsverktøy og våre egne engelskkunnskaper for å forstå litteraturen.

Artiklene vi benytter oss av i oppgaven er skrevet av personer med relevant faglig bakgrunn. Da artiklene vi har valgt også er fagfellevurderte, regner vi disse kildene som troverdig og pålitelige. De fyller også andre krav som IMRaD struktur. Videre i teksten vil vi presentere hver artikkel, der vi ser på artikkelens hensikt, metode og resultat.

4. Presentasjon av artikler

4.1. Hennem, N. (2022). Belastende barndomserfaringer blant ansatte i barnevernet: hva betyr de for tjenesten?

Artikkelen beskriver en studie gjennomført i Norge som har til hensikt å undersøke hvordan barndomserfaringer virker på praksisutøvelsen. De bruker livsfortellinger, en form for kvalitative intervju, som metode. Utvalget av informanter er 32 yrkesutøvere i forskjellige instanser i barnevernet i Norge. 28 av disse beskrev opplevelser med belastende oppvekstforhold.

Artikkelen gir innsikt i hvordan personlig erfaring kan påvirke helse- og sosialfaglige yrkesutøvere, og hvordan de kan håndtere og integrere disse erfaringene på en hensiktsmessig måte i sin yrkesutøvelse. Artikkelen konkluderer med at de fleste informantene ser på sine belastende barndomserfaringer som læring og klokskap.

4.2. Esaki, N. & Larkin, H. (2013). Prevalence of adverse childhood experiences (ACEs) among child service providers

Studiet hadde som mål å undersøke omfanget av belastende barndomserfaringer hos 94 ulike sosialfaglige yrkesutøvere. I dette studiet har de valgt å bruke kvantitativ metode, der de brukte tverrsnittundersøkelse. Resultatet av undersøkelsen viser at det er høyt omfang av belastende barndomserfaringer hos disse sosialfaglige yrkesutøverne. Artikkelen viser hvordan belastende barndomserfaringer kan påvirke både helsen og arbeidet til ansatte i barnevernet og andre sosialfaglige yrkesutøvere.

4.3. Kwan, C. K. & Chui, E. W. T. (2022). Social workers judgements: case study on personal experience, professional training and practice environment

Målet med denne artikkelen er å undersøke erfaringene til 20 kinesiske sosialarbeidere i lys av et bestemt rammeverk. Dette rammeverket består av tre p'er; personlig erfaring, profesjonell opplæring og praksismiljø. Metoden de har valgt i dette studiet er en kvantitativ kasusanalyse. Forfatterne tar utgangspunkt i 20 intervjuer som er gjennomført tidligere med kinesiske sosialarbeidere. Artikkelen konkluderer med at P'ene ikke opererer alene, men i samspill med hverandre. Dermed er vurderingene en sosialarbeider tar, et resultat av dette samspillet. Ettersom artikkelen belyser at personlige erfaringer spiller inn i beslutningsprosessene i barnevernsarbeid og hvordan man møter andre, ser vi artikkelen som relevant for vår problemstilling.

4.4. Brannen, J., Mooney, A. & Statham, J. (2009). Childhood experiences: a commitment to caring and care work with vulnerable children

Denne artikkelen er delt i to deler der de først identifiserer ulike opplevelser som har ført deltakerne til et yrke innen barnevern. Videre analyserte de historiene informantene fortalte om hvorfor de utviklet et ønske om å jobbe med barn. Denne artikkelen bruker en blanding av kvalitativ og kvantitativ metode. De sendte ut en survey og gjennomførte deretter intervju med et utvalg av de som svarte på undersøkelsen. Det ble også gjort oppfølgingsundersøkelse ett år senere.

For å konkludere forteller artikkelen at følgene av barndomserfaringer har hatt lite fokus, både i forskning, opplæring av nye barnevernspedagoger og hos yrkesutøvere. De forteller at barndomserfaringene hos utvalget har hatt stor innvirkning på hvordan de har utviklet seg som barnevernspedagoger og hvordan de jobber. Funnene i artikkelen belyser at personlige barndomserfaringer har mye å si for yrkesutøvelsen.

4.5. Analyse av artiklene

For å analysere dataene vi har samlet inn har vi valgt å ta utgangspunkt i tematisk analyse. Tematisk analyse brukes for å identifisere, analysere og se etter sammenhengende tema innen

et datamateriale. Når man gjør en tematisk analyse, deler man inn i ulike kategorier eller tema. Dette er kategorier med data som har viktige fellestrekk (Johannesen, Rafoss & Rasmussen, 2021, s. 279). Vi har valgt å organisere og beskrive dataene på en detaljert måte for å få et bredt informasjonsgrunnlag. Vi har gått gjennom dataene flere ganger, deretter tematisk identifisert og kodet temaene. Ved å bruke denne teknikken fikk vi innsikt i de underliggende meningene og perspektivene som kommer frem i datamaterialet. Dette kan føre til et detaljert og komplekst bilde av problemstillingen (Brown & Clarke, 2006, s. 79).

Vi har gjort en tematisk gjennomgang av artiklene der vi har identifisert ulike tema som vi tenkte kunne svare på vår problemstilling. Vi har valgt fem tema som vi har kategorisert litteraturen i. Temaene vi har valgt å organisere data funnene i er; “erfaringer (ACE)”, “effekten av erfaringer fra oppveksten”, “hvordan de bruker erfaringene”, “hjernens alarmsystem” og “etikk”. Den fullstendige analysen kan man se i vedlegg 2. Ved å ta utgangspunkt i en tematisk analyse valgte vi ut situasjoner eller sitater som passet inn i kategoriene og som vi tenkte illustrerte hovedinntrykket. Videre sammenfattet vi de viktigste hovedpunktene i en ny tabell, der vi lagde mer konkrete tema og beskrivelser (Figur 1). Disse nye temaene er fellesnevnerne fra den første analysen. De nye temaene gjorde vi til gjenstand for drøfting. Når vi analyserte dataene skrev vi også ned våre assosiasjoner, anelser, innfall og ideer (Dalland, 2020, s. 221-222).

Tema fra artiklene	Kategorisert - fellesnevner
<p>Artikkel 1: Henum (2022)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Hvordan ace påvirker personen • Hvordan traumer endrer hjernen • Erfaringer kan bli til kunnskap <p>Artikkel 2: Esaki & Larkin (2013)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sosialarbeidere har høyere ace omfang • ACE øker sårbarhet for stressfaktorer <p>Artikkel 3: Kwan & Chui (2022)</p>	<p>Hvordan kan personlige erfaringer i oppveksten påvirke barnevernsarbeidere?</p>

Tema fra artiklene	Kategorisert - fellesnevner
<ul style="list-style-type: none"> • Sosialarbeideres bakgrunn påvirker valg av karriere • Tidlige negative mellommenneskelige opplevelser hjelper til å være mer sensitiv til mellommenneskelig stress hos andre <p>Artikkel 4: Brannen, Mooney & Statham (2009)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Å bry seg om andre er formet i et stadium i livet der man er i utvikling • Et engasjement til å gjøre godt er en respons på tidlig motgang 	
<p>Artikkel 1: Henum (2022)</p> <ul style="list-style-type: none"> • En informant bruker egne erfaringer i møte med barn og foreldre fordi hun kan “kjenne igjen mange ting” <p>Artikkel 2: Esaki & Larkin (2013)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Når de kognitive egenskapene blir påvirket av tidligere erfaringer kan det påvirke grensene til yrkesutøveren • Aces blant ansatte i sosialfaglige roller, kan påvirke levering av tjenester <p>Artikkel 3: Kwan & Chui (2022)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sosialarbeidere tar ofte med seg selv i arbeidet. • Sosialarbeidere bruker egne opplevelser som referansepunkt <p>Artikkel 4: Brannen, Mooney & Statham (2009)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Risikerer å påtvinge egen vilje på andre når vi utøver omsorg • Når man kjenner igjen en situasjon, er det viktig å skille at det er en annen person og situasjon 	<p>Hvordan kan personlige erfaringer i oppveksten påvirke barnevernspedagogens yrkesutøvelse?</p>

Tema fra artiklene	Kategorisert - fellesnevner
<p>Artikkel 1: Henum (2022)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Viktig at erfaringene er bearbeidet for at de skal kunne brukes godt • Refleksjon er sentralt for å lære av erfaringer • Opptakskrav i studiene <p>Artikkel 2: Esaki & Larkin (2013)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ace og sammenheng med sekundær traumer (STS) og sykefravær • Organisatoriske effekter av ACE • Ønsker økt fokus på ACE <p>Artikkel 3: Kwan & Chui (2022)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sosialarbeideren fokuserer mer på ytre forventninger enn å møte behovene til barna og familiene de møter • Vanskelig å kunne legge inn undervisning om ACE <p>Artikkel 4: Brannen, Mooney & Statham (2009)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Lite forsket på hvordan ace påvirker yrkesutøvelsen • Yrkesetikk 	<p>Etiske utfordringer med personlige erfaringer</p>

Figur 1

5. Drøfting

Basert på forskningslitteraturen og relevant teori vil vi drøfte problemstillingen “personlige erfaringer i oppveksten - hvordan påvirker dette yrkesutøvelsen i barnevernet?”. I dette kapitlet har vi valgt å vektlegge tre tema som vi identifiserte ved en tematisk analyse av de utvalgte artiklene. Disse vil vi drøfte i lys av ulik teori, for å få en bedre innsikt i artiklens innhold.

5.1. Hvordan erfaringer i oppveksten påvirker yrkesutøveren

Oppveksten regnes fra tiden et menneske blir født til man er ungdom eller voksen. Denne tiden i livet er fylt med opplevelser og hendelser som former mennesket (Helgesen, 2020, s. 146). Som Nordanger og Braarud (2020) nevner er hjernen mer fleksibel i ung alder. Dette vil si at erfaringene man opplever i denne livsfasen kan ha stor effekt på ens videre utvikling. Brannen et al. (2009, s. 377) peker på at negative erfaringer i oppveksten er like formative som positive erfaringer. Samtlige av artiklene tematiserer påvirkningen av negative erfaringer i oppveksten. Noen av artiklene viser til informanter som nevner konsekvenser som økt beredskap, atferdsendringer og psykiske plager. Mange forteller at disse effektene har vært belastende å leve med, men likevel har det blitt til klokskap for dem. Det vises også i Kwan og Chui (2022) at flere av informantene har valgt sin karriere innen sosialt arbeid grunnet sin oppvekst. Dette blir også understreket i Brannen et. al (2009) og i Esaki og Larkin (2013). På denne måten ser vi at tidlige formative opplevelser har virkning på valg og retning senere i livet. Som Brannen et. al (2009) skriver er engasjementet mange har for å gjøre noe godt, en respons på tidlig motgang.

For å forstå disse effektene kan det være nyttig å se de i lys av ACE og hjernens alarmsystem. ACE er som tidligere nevnt belastninger eller traumer man opplever i oppveksten. På samme måte som ACE, kan utviklingstraumer føre til komplekse belastninger senere i livet. Å leve under vanskelige oppvekstvilkår kan gi konsekvenser både fysisk og psykisk, samt endre hjernens struktur. Ved å alltid være i beredskap for vansker vil hjernen være sensitiv for mulige trusler. Når da personen møter vansker som ligner ens egne opplevelser kan alarmsystemet trigges raskere (Nordanger & Braarud, 2020, s. 59). På denne måten kan overlevelshjernen ta over og dette kan være en “bottoms up” reaksjon.

For yrkesutøvere som jobber med mennesker som har opplevd traumer, kan en risikere å bli retraumatisert. Retraumatisering kan føre til en rekke problemer, da yrkesutøverens egne opplevelser blir reaktivert. Å komme i kontakt med andres traumer kan oppleves belastende da vanskelige følelser og reaksjoner kan komme tilbake. Som de forteller i Esaki og Larkin (2013) har sosialarbeidere høyere ACE omfang enn de i den generelle befolkningen. Sammenlignet med vanlig befolkning kan en tenke seg at barnevernspedagoger da står i større risiko for å bli retraumatisert. Dette kan også være grunnet de tunge sakene

barnevernspedagogene kan møte. En kan likevel møte belastninger av andres traumer som barnevernspedagog uten ACE, dette kalles sekundærtraumer. Selv om risikoen for retraumatisering og sekundærtraumer er høy, kan tidlige mellommenneskelige opplevelser hjelpe personen å være mer sensitiv til mellommenneskelig stress hos andre (Kwan & Chui, 2022, s. 241). På denne måten kan man bruke egne erfaringer til å møte mennesker med forståelse og ydmykhet. Barnevernspedagogen kan kjenne igjen vanskelige situasjoner hos andre og møte de på en måte der de opplever trygghet og forståelse. Dette kan være fordi de selv kunne ønsket å bli møtt på denne måten når de gikk gjennom noe lignende. Dette understrekes i Hennem (2022, s. 63) da informantene sier de møter barna på en ydmyk måte, fordi de selv har vært der. På denne måten kan barna igjen føle seg trygge på barnevernspedagogen da pedagogen uintensjonelt har åpnet seg om egne erfaringer (Kwan & Chui, 2022, s. 242).

5.2. Hvordan erfaringer i oppveksten påvirker yrkesutøvelsen

Da samtlige av artiklene beskriver at erfaringer påvirker informantene som personer, kan en tenke seg at dette vil påvirke deres yrkesliv. Som Skau (2017) skriver er personlig kompetanse en viktig del i arbeidet som barnevernspedagog. Dette er fordi en jobber med mennesker og skal møte personer med åpenhet, empati og forståelse. En kan tenke seg at de som blir møtt på en slik måte, kan føle seg sett og forstått da de kan resonnerer over situasjonen. Som nevnt spiller barnevernspedagogens oppvekst og erfaringer en viktig rolle i valg av yrke. En kan da tenke seg at opplevelsene også spiller en rolle i utformingen av deres profesjonelle praksis. Barnevernet er styrt av ulike lover og regler, men på samme tid er det et stort rom for skjønn. Skjønn gjør det mulig for hver yrkesutøver å gjøre vurderinger ut ifra egne erfaringer og kunnskap. Det er likevel viktig at de vurderingene og valgene blir tatt i en helhetlig sammenheng, med hensyn til både teoretisk kunnskap, yrkesspesifiserte ferdigheter og personlig kompetanse (Skau, 2017, s. 59). Dersom en ikke har bearbeidet eller behandlet de erfaringene og opplevelsene, kan det føre til skjev kompetansefordeling.

Den personlige kompetansen handler om hvem man er som person og som blir utviklet gjennom livet. Dette samsvarer med det Kwan og Chui (2022) skriver om at sosialarbeidere tar med seg selv i arbeidet. Dette kan vi se et eksempel av i Hennem (2022, s. 69), der hun skriver om at en informant kjenner igjen atferd og uttrykk basert på egne tidligere erfaringer. De kan bruke egne opplevelser som referansepunkt når de skal forstå barn og ungdoms

opplevelser (Kwan & Chui 2022, s. 241). Når en kjenner igjen en situasjon på denne måten, er det likevel viktig for barnevernspedagogen å være bevisst på at det er en annens erfaring og ikke ens egen (Brannen et al. 2009, s. 378). Videre viser Brannen et al. (2009) at ACE kan påvirke yrkesutøvelsen negativt dersom de ikke er behandlet, fordi en kan risikere å påføre egen vilje på menneskene man møter i arbeidet.

Når en kjenner igjen slike situasjoner kan de kognitive egenskapene bli påvirket. Man kan glemme sine egne og de profesjonelle grensene (Esaki & Larkin, 2013, s. 32) noe som kan ha sammenheng med hjernens alarmsystem. Hjernen kan gå i beredskap når den kjenner igjen ulik stimuli som kan minne om tidligere trusler (Nordanger & Braarud, 2020, s. 59). Som barnevernspedagog er det viktig å kunne håndtere stressende og utfordrende situasjoner på en profesjonell måte, og samtidig kunne være empatisk og tilgjengelig for barna og familien. Et smalt toleransevindu kan gjøre det vanskelig for en barnevernspedagog å takle stressende situasjoner som kan oppstå i arbeidet. I tillegg kan et smalt toleransevindu påvirke barnevernspedagogens evne til å håndtere sine egne følelser og tanker når de blir utsatt for emosjonelt krevende situasjoner, som en barnevernspedagog ofte blir. Som barnevernspedagog kan det være nyttig å ha et bredt toleransevindu som kan være til hjelp for å håndtere stressende og utfordrende situasjoner. Et eksempel på dette kan være om en har tidligere erfaringer med en voldelig oppvekst og møter en far som kan minne om ens egen. Dersom man har et smalt toleransevindu kan gjenkjennelse av lignende situasjoner gjøre en mer utsatt for å komme i hyper- eller hypoaktivering (Nordanger & Braarud, 2020, s. 85).

Når man har et smalt toleransevindu, kan man være mer utsatt for retraumatisering fordi man ikke har tilstrekkelige ressurser og strategier for å håndtere stressende situasjoner. Om en ser på eksempelet over kan dette føre til retraumatisering da barnevernspedagogen ikke klarer å regulere egne følelser i situasjonen. De kan ha en tendens til å oppleve en større grad av angst og frykt når de står overfor stressende situasjoner. Når man har et smalt toleransevindu kan man ha opplevd tidligere traumatiske hendelser eller vanskelige opplevelser som har påvirket deres evne til å regulere følelser og håndtere stress. Disse tidligere opplevelsene kan ha skapt en høyere grad av sensitivitet og reaktivitet for stress og triggere som minner dem om tidligere traumer. Dette er faktorer som kan øke sannsynligheten for retraumatisering. En kan tenke seg at muligheten for retraumatisering kan være større hos barnevernspedagoger som ikke har bearbeidet tidligere traumer, enn dem som har prosessert dem. Som vi ser i Esaki og Larkin (2013, s. 32) kan ACE blant ansatte i barnevernet, hvis ikke behandlet og bearbeidet,

påvirke leveransen av tjenester. Det kan påvirke en persons evne til å opprettholde profesjonell distanse, og håndtere utfordringer som oppstår i arbeidet.

Bearbeiding av ACE kan hjelpe yrkesutøvere til å utvikle økt bevissthet om sine egne reaksjoner og følelser. Dette kan hjelpe personen til å håndtere vanskelige situasjoner i arbeidet, samt øke deres evne til å etablere positive relasjoner med menneskene man møter i arbeidet og kollegaer. Videre kan bearbeiding av ACE også bidra til å redusere risikoen for at personen overfører sine egne traumer i møte med barn og familier. Hvis en person ikke har bearbeidet sine egne traumer, kan de ubevisst overføre sine egne negative oppfatninger og følelser på barna, noe som kan påvirke behandlingen og relasjonen negativt. Som barnevernspedagog er det viktig å ha en profesjonell tilnærming til barn og familier, og det å bearbeide ACE kan tenkes å bidra til å opprettholde denne profesjonaliteten. En person som har bearbeidet sine egne traumer kan være mer i stand til å opprettholde en profesjonell distanse og håndtere vanskelige situasjoner. Når en har vært gjennom ulike traumer kan en bruke dette som en ressurs dersom man har bearbeidet disse. Eksempelvis kan en som har kunnskap og erfaring om vold, forstå barn og unge på et dypere nivå enn de som ikke har denne erfaringen.

5.3. Ethiske utfordringer med personlige erfaringer

For å ta gode og reflekterte avgjørelser i barnevernet kan det være viktig å være kjent med den delen av yrkeskunnskapen som er personlig kompetanse. For at personlig kompetanse kan brukes som en ferdighet eller kunnskap, er det viktig at erfaringene og opplevelsene den bygger på, er bearbeidet. Hennem (2022) nevner at selvrefleksjon og refleksjon over opplevelsene er sentralt for å kunne lære av dem. Dette kan være viktig ettersom en barnevernspedagog sin dømmekraft og oppfatninger kan bli påvirket. Som vi ser i Esaki og Larkin (2013, s. 32) skriver de at personer som har egne opplevelser med seksuell mishandling er mer sannsynlig til å tro på et barn eller ungdoms anklager mot seksuell mishandling. Man kan tenke seg at dette også kan gjelde for de som har opplevd andre former for traumer, deriblant vold. Et eksempel på dette kan være når en informant forteller i Hennem (2022, s. 65) at hun hadde en oppvekst preget av vold dette gjorde til at hun i møte med en familie opplevde at hun med en gang ikke kunne stole på far, da hun bare visste at han var "slem". En kan tenke seg at situasjoner som nevnt over er grunnen til at det å bruke egne

erfaringer i yrkesutøvelsen blir sett ned på. For her baserer informanten seg på egne tidligere erfaringer og ikke en samlet profesjonell kompetanse.

Det er ved samlet profesjonell kompetanse at man bruker et balansert forhold mellom yrkesspesifikke ferdigheter, teoretisk kunnskap og personlig kompetanse. Ved å ha forståelse for hvordan erfaringene påvirker ens arbeid, kan en sikre kvaliteten til tjenestene de tilbyr og tilpasse de individuelle behovene til barn og unge. En jevn kompetansefordeling kan bidra til et effektivt barnevern, der barn og unge kan få nødvendig hjelp til rett tid. En person som bruker alle tre sidene ved sin profesjonelle kompetanse har god etisk standard og kan gi tjenester av kvalitet (Skau, 2017, s. 68). Personlig kompetanse er en viktig del av yrkesutøvelsen, likevel er det relevant å ikke nedvurdere de andre kompetanseformene. Ved å sette krav til yrkesutøverne står man i risiko for at barnevernspedagogene fokuserer mer på ytre forventninger enn på å møte behovene til barna og familiene (Kwan & Chui, 2022, s. 244). Dette kan igjen føre til at menneskene man møter i arbeidet ikke får den nødvendige hjelpen de har rett på. Dette er fordi barnevernspedagogene har ulike tidsbegrensninger og retningslinjer de må opprettholde. Dette er rettslige krav og forventninger de må møte for å sikre forsvarlig yrkesutøvelse. På denne måten kan andre hensyn gå tapt da dette blir et større fokus.

Brannen et. al (2009, s. 391) skriver at hvordan ACE påvirker yrkesutøvelsen er lite forsket på. Likevel ytrer Esaki og Larkin (2013) et ønske om økt fokus på ACE og hvordan det påvirker yrkesutøvelsen. Et økt fokus på ACE kan gjøre det enklere for yrkesutøvere å snakke om sine barndomserfaringer og hvordan de har påvirket dem. Videre kan et økt fokus gjøre til at det blir mer tematisert i opplæringen av yrkesutøvere. Det negative med dette er likevel at en undervisning om ACE og dens påvirkning kan bli mer generalisert. Da kan en gå glipp av de komplekse utfordringene noen barnevernspedagoger kan møte på. På den andre siden kan et økt fokus på ACE bidra til stigmatisering. Hennem (2022) foreslår opptakskrav eller intervju for sosialfagene dersom man skal ta på alvor at mange studenter har hatt en vanskelig barndom. På denne måten kan man sette grenser for hvem som har lov å jobbe i dette yrket. Likevel har vi i dag en ordning som sikrer at de som skal ut i yrket er kompetente. Disse er skikkavurdering og krav om politiattest. En annen konsekvens av opptakskrav kan være at det skaper en holdning til at opplevelser ikke er mulig å bearbeide i voksen alder.

Noen implikasjoner ACE kan ha på yrkesfeltet er at det kan komme mange sykemeldinger eller sykefravær. Da barnevernspedagoger står i større risiko for sekundærtraumer og retraumatisering kan en tenke seg at dette kan føre til sykemelding. Dersom det er høyt sykefravær blant barnevernspedagoger kan det påvirke samfunnet. Barn og familier kan oppleve at de ikke får tilstrekkelig hjelp, da barnevernspedagogene som ikke er i sykemelding, vil få større arbeidsmengder. Kvaliteten på arbeidet kan da svekkes da de gjerne har begrenset ressurser. Dette kan også få økonomiske konsekvenser for tjenestene da organisasjonene må betale for arbeidskraft som ikke er tilgjengelig (Esaki & Larkin, 2013, s. 35). Det er slike etiske avveininger en må være bevisst på når en jobber med mennesker.

6. Oppsummering

I denne oppgaven har vi tatt for oss problemstillingen “Personlige erfaringer i oppveksten - hvordan påvirker dette yrkesutøvelsen i barnevernet?”. Ved å knytte teori og funnene fra våre artikler har vi drøftet hvordan personlige erfaringer kan påvirke både yrkesutøveren og yrkesutøvelsen. Vi har også sett på ulike etiske dilemmaer som kan dukke opp når man jobber tett på mennesker. Som nevnt innledningsvis kan det å balansere det faglige og personlige i arbeidet være vanskelig i et slikt yrke. Opplevelser i barne- og ungdomsårene har en betydelig innvirkning på et individs utvikling, valg av karriere og yrkesutøvelse. Som studier har vist, kan negative og positive opplevelser i barndommen være like formative, og påvirke ens mentale og fysiske helse og til og med endre strukturen i hjernen.

For fagpersoner som jobber med individer som har opplevd traumer, er risikoen for retraumatisering høy. Men personlige erfaringer, også negative, kan gi grunnlag for større følsomhet for de påkjennningene andre kan møte. Ved å bruke sine egne erfaringer kan fagfolk på den ene siden bringe større forståelse, empati og ydmykhet til arbeidet sitt, noe som fører til mer meningsfulle og effektive vurderinger. På den andre siden kan det gjøre at yrkesutøverne trekker konklusjoner eller påfører egen vilje, basert på sine egne opplevelser. Som sådan er det viktig å gjenkjenne virkningen av tidlige formative erfaringer på ens personlige og profesjonelle utvikling. Ved å erkjenne og adressere effektene av ACE-er og utviklingstraumer, kan fagpersoner bedre forstå behovene til individene de jobber med,

samtidig som de tar vare på sitt eget velvære. Gjennom denne bevisstheten kan fagfolk gi bedre omsorg og støtte.

Vi har vist hvordan personlige erfaringer kan ramme områder som hjernens utvikling, personlig utvikling, karrierevalg og psykologiske områder. Formålet med oppgaven var å finne frem til konsekvenser av personlige erfaringer, samt å oppnå forståelse og kunnskap om temaet. I samfunnet kan personlige erfaringer hos barnevernspedagoger føre til høyere kostnader for helsetjenester, samt lavere produktivitet og økonomisk vekst. Derfor er det avgjørende å fortsette å forske på ACE og utvikle strategier for å redusere forekomsten av disse opplevelsene og minimere deres negative konsekvenser. Funnene vi har gjort greie for har ført til at vi har oppnådd en større innsikt i påvirkningskraften personlige erfaringer kan ha, dette ser vi som viktig læring for oss som fremtidige barnevernspedagoger.

Vi kan ikke endre fortiden, men vi kan endre hvordan vi forholder oss til den.

Litteraturliste

Aubert, W. (1985). *Det skjulte samfunn*. Oslo: Universitetsforlaget.

Aveyard, H. (2019). *Doing a literature review in health and social care: a practical guide* (Fourth edition.). McGraw-Hill Education: Open University Press.

Barnevernsloven. (2021). *Lov om barnevern (LOV- 2022-06-17-45)*. Lovdata.
<https://lovdata.no/lov/2021-06-18-97>

Brannen, J., Mooney, A., & Statham, J. (2009) Childhood Experiences: A commitment to caring and care work with vulnerable children. *Childhood* 16(3), 377–393.
<https://doi.org/10.1177/0907568209335317>

Brewer-Smyth, K. (2022). *Adverse childhood experiences: the neuroscience of trauma, resilience and healing throughout the life course*. Springer Cham.
<https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-031-08801-8>

Brown, V. & Clarke, V. (2006). Using Thematic analysis in psychology qualitative research in psychology. *Researchgate*, 3(2), 77-101.
https://www.researchgate.net/publication/235356393_Using_thematic_analysis_in_psychology

Carson, S. G. & Kosberg, N. (2018). *Etikk: teori og praksis*. Cappelen Damm

Dalland, O. (2020). *Metode og oppgaveskriving* (7.utg.). Gyldendal.

Delås, G.M. (2011). Bevisstgjøring av personlig kompetanse: Hvorfor bevisstgjøring av personlig kompetanse bør prioriteres i de sosialfagligeutdanningene, *Uniped* 34 (4), 82-88. <https://www.idunn.no/doi/10.18261/ISSN1893-8981-2011-04-07>

Esaki, N & Larkin, H. (2013). Prevalence of adverse childhood experiences (ACEs) among child service providers. *Families in society: the Journal of contemporary social services*, 94(1), 31-37. <https://doi.org/10.1606/1044-3894.4257>

Forskrift om nasjonale retningslinjer for barnevernspedagogutdanning. (2019). *Forskrift om nasjonal retningslinje for barnevernspedagogutdanning*. (FOR-2019-03-15-398).

Lovdata. <https://lovdata.no/dokument/LTI/forskrift/2019-03-15-398>

Haugland, S. H., Dovran, A., Albaek, A. U. & Sivertsen, B. (2021). Adverse childhood experiences among 28, 047 Norwegian adults from a general population, *Frontiers in public health*, 9(711344), 1-8.

<https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fpubh.2021.711344/full>

Helgesen, L. A. (2020). *Menneskets dimensjoner: lærebok i psykologi*. (3.utg.). Cappelen Damm Akademisk.

Hennum, N. (2022). Belastende barndomserfaringer blant ansatte i barnevernet: hva betyr de for tjenesten? *Norges barnevern*, 99(1), 58-73. <https://doi.org/10.18261/tnb.99.1>.

Idunn (u.å). *Om idunn*. <https://www.idunn.no/info/about-Idunn>

Jacobsen, D. I. (2010). *Forståelse, beskrivelse og forklaring: innføring i metode for helse- og sosialfagene* (2.utg.). Cappelen Damm.

Jacobsen, D. I. (2021). *Forståelse, beskrivelse og forklaring: innføring i metode for helse- og sosialfagene* (3.utg.). Cappelen Damm.

Johannessen, L. E. F., Rafoss, T. W. & Rasmussen, E. B. (2021). *Hvordan bruke teori? Nyttige verktøy i kvalitativ analyse*. Universitetsforlaget.

Kwan, C. K & Chui, E. W. T. (2022). Social workers judgements: case study on personal experience, professional training, and practice environment. *International Social Work*, 65(2), 240-253. <https://doi.org/10.1177/0020872819897754>

Nordanger, D. Ø. & Braarud, H. C. (2020). *Utviklingstraumer: Regulering som nøkkelbegrep i en ny traumepsykologi*. Fagbokforlaget.

Regionalt ressurscenter for vold, traumatisk stress og selvmordsforebygging sør (u.å). *Traumebevisst ordliste*. Traumebevisst.no. <https://www.traumebevisst.no/program/ups-telemark/ordliste.php#retraumatisering>

Røsdal, T., Nesje, K., Aamodt, P. O., Larsen, E. & Tellmann, S. M. (2017). *Kompetanse i den kommunale barnevernstjenesten*. (NIFU-rapport 2017:28). Norsk institutt for studier av innovasjon, forskning og utdanning (NIFU).

[https://bibliotek.buudir.no/BUF/101/Kompetanse i den kommunale barnevernstjenesten Kompetansekartlegging og gjennomgang av relevante utdanninger.pdf](https://bibliotek.buudir.no/BUF/101/Kompetanse%20i%20den%20kommunale%20barnevernstjenesten%20Kompetansekartlegging%20og%20gjennomgang%20av%20relevante%20utdanninger.pdf)

Schiraldi, G. R. (2021). *The adverse childhood experiences recovery workbook: heal the hidden wounds from childhood affecting your adult mental and physical health*. New harbinger publications. <https://ebookcentral.proquest.com/lib/hogskbergen-ebooks/reader.action?docID=6426768>

Skau, G. M. (2017). *Gode fagfolk vokser: personlig kompetanse i arbeid med mennesker*. (5.utg.). Cappelen Damm.

Utdanningsforbundet (2020). *Hva er en fagfelleverdert artikkel?*. Utdanningsforskning. <https://utdanningsforskning.no/artikler/2016/hva-er-fagfelleverdert-artikkel/>

Vedlegg 1

Søkelogg

Database	dato	Søkeord/kombinasjon	Antall treff	kommentar
Cinahl	22.03.2023	Social workers and personal experience and judgment	10	prøvde uten judgement først da fikk vi 422 resultater. Når vi kombinerte fikk vi 10 relevante resultater. https://journals.sagepub.com/doi/epub/10.1177/0020872819897754
Cinahl	22.03.2023	Childhood experiences and child workers	23	Da vi må søke på engelsk og må bruke ordet care kommer det mye innen helse, selv om det kun var 23 treff https://web-s-ebsohost-com.galanga.hvl.no/ehost/viewarticle/render?data=dGJyMPPp44rp2%2fdV0%2bnjisfk5Ie46bNpt6auSrGk4H3w3eOGrNvmh%2fHqvktqLBHsKawS56ruEuzsLNQnsbLPvLo34bx1%2bGM5%2bXsgeKztk%2bxq7JPtqeuPvHf4IXfqLVO4qvfsqum5FHko7JIItqrULGs5EWyquF%2br6m3e7fatHu%2b6ON85%2bmkhN%2fk5VXj5KR84LPhgeyorj7y1%2bVVv8Skeeyzr0izqbFJtq%2bvPuTl8IXf6rt%2b8%2bLqjO

				Pu8gAA&vid=22&sid=a276d5a2-0f9f-408d-836f-44cf139c9d6c@redis
Academic search elite	22.03.2023	Childhood experiences and child services	561	Kommer mye om ACE (da dette er mye kunnskap om internasjonalt) når man søker om childhood experience https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1606/1044-3894.4257?journalCode=fisa
Idunn	22.03.2023	barndomserfaringer og barnevern	8	En av de få norske artiklene vi har funnet som var relevant. https://www.idunn.no/doi/10.18261/tnb.99.1.5

Vedlegg 2

Analyse

Artikler	Erfaringer/ACE	Effektene/konsekvenser (positive og negative)	Hvordan bruker de erfaringene sine	hjernen og alarmsystem	Etikk/yrkesetikk
<p>Artikkel 1</p> <p>Belastende barndoms erfaringer blant ansatte i barnevernet : Hva betyr de for tjenesten?</p>	<p>28/32 informanter fortalte om belastende barndoms erfaringer</p> <p>oversetter ACE, til belastende barndoms erfaringer og definerer det som de som har opplevd omsorgssvikt, vært utsatt for vold eller sett vold mellom foreldre, rusproblem hos foreldre, foreldre med psykiske vansker osv.</p> <p>erfaringene er meningssskapende og preger informantenes liv: "det har satt sine dype spor"</p> <p>sitater fra informantene: moren min slet psykisk</p> <p>faren min hadde en vanskelig oppvekst, vi fikk kjenne på det</p> <p>det var mye rus hjemme</p> <p>de forteller ikke, en hendelse, men kompleksiteten i</p>	<p>viser til et studie som har funnet at det er sammenheng mellom belastende barndoms erfaringer og et yrke innen sosialt arbeid/barnevern</p> <p>alle informantene har svart at de har hatt egne spørsmål om barndoms erfaringene sine og sammenhengen med yrkesutøvelsen</p> <p>de fleste flyttet tidlig hjemmefra på grunn av hjemmeforholdene</p> <p>flere hadde tøffe år mellom 20-30 årene, da de måtte forsone med seg selv, livet og familien</p> <p>har blitt "klok av skade"</p> <p>Else en av informantene sier ikke noe om hvilken lærdom hun har fått av den belastende</p>	<p>Liv forteller: at hun «har erfaring med det de snakker om», men uten «å utlevere seg selv». Dermed oppnår hun tillit og troverdighet, egenskaper hun mener er viktige for å få til et godt samarbeid.</p> <p>Liv: En av informantene forteller at hun stiller spørsmål ut ifra det gjenkjennelige i sitt eget liv, som da gjør spørsmålene relevante.</p> <p>"møter brukerne på en ydmyk måte, da de har vært der selv"</p> <p>Liv forteller også at hun bruker sine egne erfaringer i møte med både barn og foreldre fordi hun kan "kjenne igjen mange ting", deriblant atferd, ansiktsuttrykk.</p> <p>liv forteller også hvordan ferdighetene hun har fått ved</p>	<p>informanten forteller om effekten av å vokse opp med en psykisk syk mor (hører også sammen med effekten av belastende barndoms erfaringer)</p> <p>"Så alarmpæren slår seg på i forhold til psykisk vold, den tar jeg ganske fort",</p> <p>Eva beskriver å vokse opp i kriseberedskap. konstant frykt - dette har ført til at ho har "antenner"</p> <p>"En gang visste jeg bare. Når jeg møtte den faren, tenkte jeg: Han kan jeg ikke stole på. Han er slem. "</p> <p>Liv forteller om hvordan hennes barndom har gjort at hun fort kan fange opp stemninger, og at hun fort merker om følelser endrer seg.</p>	<p>påpeker at det er viktig at erfaringene er bearbejdet for at det skal kunne brukes på en god måte.</p> <p>Ikke alltid følelsene til barnevernsarbejdere n blir anerkjent, men dette er viktig.</p> <p>"Mine erfaringer er en del av meg..." Eva forteller om hvordan erfaringene hennes er en del av hvem hun er, og at det derfor er viktig for henne at de alltid er 2 stk i møte med familier og barn. Dette for å unngå fallgruver ved å fatte beslutninger utifra egne erfaringer</p> <p>"Gjenkjennelsen av sitt eget liv i de andres liv åpner for bedre mullighet til å bygge relasjoner, til å stille rele vante spørsmål, til å avdekke vold eller misbruk, og til å ha en ikke-dømmende, men ydmyk holdning i møte med foreldrene."</p> <p>studier viser at</p>

Artikler	Erfaringer/ACE	Effektene/konsekvenser (positive og negative)	Hvordan bruker de erfaringene sine	hjernen og alarmsystem	Etikk/yrkesetikk
	<p>livet</p> <p>liv forteller om mor som brukte rusmidler, var mye inn og ut, mor var mye sint, Liv måtte ta vare på søsknene sine. ble verre når mor begynte å drikke. mor drev med psykisk terror</p> <p>vokste opp med voldelig far, mye latt alene og utsatt for fysisk vold.</p> <p>else: foreldrepar som alltid var i kamp - skapte magevondt for else</p>	<p>barndommen sin, men hun forteller om sin søster som ikke ville ha barn som følge av hvordan foreldrenes ekteskap hadde preget hennes liv. Hun forteller at hun skammet seg mye over foreldrene, og ansvar for at de skulle oppføre seg. Eva prøvde å snakke med foreldrene for å få de til å oppføre seg, men uten hell.</p> <p>retraumatisering, møte med ulike oppgaver som opplevdes som for nært i forhold til eget liv. - dette førte til at flere måtte gå til lege, psykolog, sykemelding- måtte søke hjelp med egne erfaringer</p> <p>Informanten sier noe om hvordan hendelser i barndommen, etter de er bearbeidet, blir til lærdom/livserfaringer. en informant sa følgende: "Det er disse livserfaringer som har gjort meg til det jeg er</p>	<p>å bo med en psykisk syk mor har gjort at hun er i stand til å starte en endringsprosess hos dem hun møter i barnevernet.</p> <p>Eva beskriver å ha en "antenne" etter å vokse opp med voldelig far. Hun forteller at hun kan kjenne stemninger og tolke humøret til noen (er på vakt). Ho har lært å lese mennesker og situasjoner. Eva sier dette ikke kun er negativt, men ser på det som en ferdighet.</p> <p>Eva forteller om tanken om å kunne vite eller kjenne på problemer på bakgrunn av sine erfaringer.</p> <p>mulighet til å forstå den andre på en dypere måte ut ifra en personlig kjennskap til situasjonen og til følelsene som kan oppstå.</p>		<p>selvrefleksjon og refleksjon over hendelser og relasjoner er nødvendige element i forandring av negative erfaringer til klokskap</p> <p>Flere fortellinger viser at det tok lang tid før de kunne bruke erfaringene til å bruke det i arbeid. en forteller at han måtte gå ut under en undervisning da det kom for nære hans opplevelser.</p> <p>I artikkelen diskuteres det også om det burde være en revurdering av opptakskriteriene for sosialfaglige utdanninger. De foreslår f.eks. intervju.</p> <p>det viktige i forhold til Liv og hennes opplevelser og forhold til mor er at hun har fått reflektert og satt følelser på opplevelsene. før trodde ho at morens oppførsel va grunnet henne, nå vet hun at det skyldes sykdom. bearbeidelsen har ført til dypere forståelse</p> <p>Eva forteller også at det var viktig å bearbeide opplevelsene før</p>

Artikler	Erfaringer/ACE	Effektene/konsekvenser (positive og negative)	Hvordan bruker de erfaringene sine	hjernen og alarmsystem	Etikk/yrkesetikk
		<p>i dag, til den yrkesutøver jeg er.”</p> <p>“livserfaringene er gode å ha i arbeidet jeg gjør”</p> <p>Når Liv var barn hadde hun alltid alt på stell, flink på skolen, ryddig rom, tok seg av søsknene sine, men hun opplevde at det aldri var godt nok og følte seg utrygg.</p> <p>Eva: vokste opp med å ikke vise følelser, da var du svak. måtte passe på alle rundt seg, selv om hun selv slet. Eva forteller om at hun tidlig måtte bli voksen.</p> <p>liv: forteller at en konsekvens hun kan tenke seg hun har fått av sine belastende barndomserfaringer er : "Jeg er en veldig skarp observatør. Fordi det måtte jeg være da... så det bruker jeg hele tiden ... "Jeg er opptatt av detaljer ...og jeg er opptatt av å fange</p>			<p>hun kunne dra nytte av dem.</p> <p>mange har trengt hjelp for å lære av opplevelsene og bruke de til arbeid.</p>

Artikler	Erfaringer/ACE	Effektene/konsekvenser (positive og negative)	Hvordan bruker de erfaringene sine	hjernen og alarmsystem	Etikk/yrkesetikk
		<p>stemninger...skifter følelser nå eller ikke?"</p> <p>De forteller hvordan det har vært å leve med ulike former for omsorgssvikt grunnet foreldrenes atferd. De vanskelige hendelsene har satt sine spor i kropp og sjel da de var barn: magevondt, aldri kunne slappe av, være i kriseberedskap, redsel, frykt osv. Det er nettopp slike hendelser forbundet med stor negativ emosjonell involvering som kan føre til klokskap om man får bearbeidet disse</p> <p>de har prøvd å finne en forklaring på en periode/hendelse i sine liv, hvorfor barndommen ble som den ble.</p> <p>Når barnevernsarbeidere gjenkjenner en situasjon, forteller de at det får konsekvenser for hvordan praksisen utøves.</p>			

Artikler	Erfaringer/ACE	Effektene/konsekvenser (positive og negative)	Hvordan bruker de erfaringene sine	hjernen og alarmsystem	Etikk/yrkesetikk
<p>Artikkel 2</p> <p>Prevalence of adverse childhood experiences (ACEs) among child service providers</p>	<p>Økende bevis av omfanget av ACEs hos befolkningen, men man vet lite om omfanget av ACE hos sosialarbeidere</p> <p>studier om ACES pleier å gå ut i fra sosial arbeid studenter og ikke yrkesutøvere (hvorfor de valgte yrket og ikke hvordan de bruker det)</p> <p>de viser til andre studier der det er mer ACEs i sosialt arbeid enn andre yrker</p> <p>funnene tyder på at sosialarbeiderne har et høyere ace-omfang enn den generelle befolkningen.</p> <p>resultatene i studien antyder en høy forekomst av ACE blant utvalget. ca. 70% av deltakerne</p>	<p>traumebakgrunn kan påvirke både arbeidstakers mottakelighet for stedfortredende traumatisering så vel som klinisk beslutningstaking</p> <p>sammenheng mellom psykososiale traumer i oppveksten og valget av en sosial arbeidskarriere dette kommer frem i artiklene flere ganger.</p> <p>Personer med en personlig traumehistorie, spesielt fra barndommen, har en betydelig risikofaktor for sekundær traumatisk stress (sts).</p> <p>ACE kan øke sårbarheten for stressfaktorer</p>			<p>“det er behov for å undersøke utbredelsen av aces blant ansatte i menneskelige tjenester, siden dette problemet, hvis det ikke behandles, kan påvirke levering av tjenester av høy kvalitet”</p> <p>Det er anerkjent at hjelpepersonell sannsynligvis vil bli traumatisert som et resultat av arbeid med klienter.</p> <p>Det vises at de som hadde støtte av kollegaer, team og ledelsen var i mindre risiko for sekundær traumer. Når de kognitive egenskapene blir påvirket av hendelsene kan det påvirke grensene til yrkesutøveren, måten de går frem, holdninger osv.</p> <p>ACEs var også assosiert med mer sykefravær, som igjen fører til økonomiske implikasjoner.</p>

Artikler	Erfaringer/ACE	Effektene/konsekvenser (positive og negative)	Hvordan bruker de erfaringene sine	hjernen og alarmsystem	Etikk/yrkesetikk
	<p>rapporterte minst én av ACE kategoriene. 54% rapporterte to eller flere ACE kategorier.</p> <p>Den hyppigste rapporterte ACE kategorien var å vokse opp med et familiemedlem som opplever depresjon eller psykisk sykdom.</p> <p>ACE kan øke sårbarheten for stressfaktorer (organisasjonspress kan øke dette)</p>				nevner en undersøkelse der en organisasjon hadde hatt en kultur der yrkesutøverne snakket om sine aces - mulighet til å motvirke negative implikasjoner av acene
<p>Artikkel 3</p> <p>Social workers' judgments: Case study on personal experience, professional training, and practice environment</p>	<p>Sosialarbeidere tar ofte med seg seg selv i arbeidet. - selv om man har fått profesjonell opplæring og trening, blir arbeidet påvirket av egne meninger og holdninger</p> <p>Sosialarbeideres personlige erfaringer spiller en viktig rolle i utformingen av deres profesjonelle praksis,</p> <p>Forskning har vist at sosialarbeidernes tidligere uløste problemer i familien/barndom men påvirker</p>	<p>utviklingen av en sosialarbeider skjer før de begynner sosialarbeid utdanningen</p> <p>Tidlige negative mellommenneskelige opplevelser kan hjelpe profesjonen til å være mer sensitiv til mellommenneskelig stress hos andre.</p> <p>Sosialarbeideren bruker ofte egne opplevelser som et referansepunkt for å forstå klientenes opplevelser.</p> <p>intensjonelt vs. uintensjonelt?</p>			<p>har vært økende fokus på kvaliteten av avgjørelsene/vedtakene/beslutningene barnevernspedagoger fatter - disse skal fattes med best mulig kunnskap</p> <p>personens erfaringer i oppveksten og i sin familie påvirker deres syn på verden og deres profesjonelle dømmekraft på en negativ måte.</p> <p>Bruken av personlige erfaringer kan ha en terapeutisk effekt, men om sosialarbeideren ikke er bevisst på sine egne uløste indre konflikter, kan</p>

Artikler	Erfaringer/ACE	Effektene/konsekvenser (positive og negative)	Hvordan bruker de erfaringene sine	hjernen og alarmsystem	Etikk/yrkesetikk
	<p>både studie/karriere, valg og deres profesjonelle vurderinger i en negativ retning.</p> <p>Peter i case 1 vokste opp med økonomiske vanskeligheter, dette har preget han i yrkeslivet. Peters personlige erfaringer predisponerte han for et viss type fokus i møte med klienter</p>	<p>Noen sosialarbeidere kan finne det lettere å forstå og vise økt empati overfor klientens situasjon.</p> <p>David bruker sine personlige erfaringer som en guide til å lede ham i praksis.</p>			<p>det få negative effekter for klientene.</p> <p>er bekymret for at sosialarbeiderne er mer opptatt av møte ytre forventninger enn å møte behovene til klientene - fokusere mer på de andre formene for kunnskap enn personlig, selv om den er veldig sentral</p> <p>Sosialfaglig yrkesutøvelse er mer enn bare å hente inn informasjon og følge prosedyrer. sosialarbeideren selv gjør en forståelse av situasjonen og vurderer ut ifra det han eller hun har lært av de rundt barna. her vil de gjøre vurderinger ut ifra kunnskap de har lært, men også ut ifra det de selv mener er "godt nok" "god omsorg" osv.</p> <p>dersom en av p'en er for sterke kan de overstyre de andre p'ene.</p> <p>viktig at valgene som blir tatt i sosialt arbeid er det beste informerte valget og ikke ved sjangse</p> <p>legge inn i undervisning om personlige erfaringer og</p>

Artikler	Erfaringer/ACE	Effektene/konsekvenser (positive og negative)	Hvordan bruker de erfaringene sine	hjernen og alarmsystem	Etikk/yrkesetikk
					hvordan det påvirker yrkesutøvelsen? men likevel er det vanskelig da en one size fits all fremgangsmåte kan gjøre at ikke alle de komplekse utfordringene blir sett
<p>Artikkel 4</p> <p>CHILDHOOD EXPERIENCES: A COMMITMENT TO CARING AND CARE WORK WITH VULNERABLE CHILDREN</p>	<p>en studie fant ut at et kall til sosialfagligarbeid vanligvis oppstod i sosialarbeiderens barndom.</p> <p>å bry seg om andre er formet i stadier i livet der man er i utvikling. Det skjer i viktige relasjoner og hendelser i livet.</p> <p>Pat refererer til tidligere negative erfaringer under oppveksten, hun forteller om hvordan hennes egen mors mangel på følsomhet for hennes behov, har påvirket henne som mor. Hun forteller om hvordan hun kan komme til å "overempatisere" med barn. Men ho er no bevisst på disse usikkerhetene og at ho projiserte disse over på</p>	<p>Belastende barndomserfaringer er en viktig ressurs for å forme et engasjement til å bry seg om andre</p> <p>blir dratt til sosialt arbeid grunnet erfaringer i eget liv</p> <p>å være annerledes eller være en "outsider" har ført til at de ønsker å gjøre en forandring</p> <p>et engasjement til å gjøre godt er en respons til tidlig motgang og det er en narrativ ressurs individer trekker fram for å håndtere tidligere vansker</p> <p>De presenterer flere narrativer for hvorfor folk velger care work. En av dem ligger i bakgrunn</p>	<p>å bruke egne erfaringer fra utagering til å forstå hvorfor de gjør det og for å vite at det er noe bak utageringen.</p>	<p>Det å bry seg er prosessuelt. Gjennom erfaringer i livet, i utvikling. hva man får og hva man gir i relasjoner med andre skaper motivasjonen til å bry seg.</p> <p>traumer påvirker relasjoner sterkt.</p>	<p>vi risikerer å påtvinge vår egen vilje på andre når vi utøver omsorg.</p> <p>å ha kapasitet til å bry seg trenger man å kunne kjenne seg igjen i situasjonen på samme tid som å differensiere seg fra den</p> <p>når man kjenner igjen en situasjon og ser den er lik sin egen, er det viktig å skille at det er en annen person og situasjon</p> <p>at barn tar vare på andre blir sett på i dag som utnyttelse, som mange informanter opplevde. Dette var likevel en viktig faktor for deres utvikling og valg av karriere.</p> <p>lite forsket på hvordan ACE påvirker yrkesutøvelsen. kan hjelpe utviklingen av yrket og deres tilbud</p>

Artikler	Erfaringer/ACE	Effektene/konsekvenser (positive og negative)	Hvordan bruker de erfaringene sine	hjernen og alarmsystem	Etikk/yrkesetikk
	<p>andre.</p> <p>Mary beskriver hvordan hun har blitt flyttet til 47 forskjellige plasseringer, hun forteller om et barnehjem som var grusomt, dette gjorde at Mary senere har fått en følelse av moralsk ansvar for sårbare barn på grunn av hennes egen barndom. ho måtte alltid passe ryggen sin og kjempe for å holde tingene sine trygt?</p> <p>Eilieen forteller om hennes oppvekst i en fattig arbeiderklassefamilie, og at hun husker lite fra den tiden, men at det var en ulykkelig tid. Hun viser til sin egen barndom når hun beskriver empatien hun føler for trengende barn.</p>	<p>av sin egen barndom. En annen er linken mellom en ulykkelig barndom og det å identifisere med et uønsket barn.</p> <p>Mary forteller at hun ikke ønsket barn da hun var ung. Hun ville ikke at de skulle ende opp å føle det hun følte i sin oppvekst.</p> <p>mange snakker om å vokse opp med søsken og måtte ta på seg ansvar for å ta vare på søsknene. noen gjorde det av egen vilje og flere andre fordi det ikke var andre voksne som tok ansvar</p> <p>Susan måtte ta vare på faren hennes fra tidlig alder. som følger av dette formidlet hun lite av egne følelser, fikk ingen kvalifikasjoner på skolen, men fikk ønske om å jobbe med å ta vare på andre. en vanskelig oppvekst kan bli en transformert ressurs som gir et driv til å</p>			<p>de mener det må bli tatt på alvor hva type arbeid dette er og hvilke grupper mennesker det tiltrekker og med hvilke bakgrunner de har (med tanke på lav økonomisk fortjeneste, høyt stress og lavt utdanningskrav)</p>

Artikler	Erfaringer/ACE	Effektene/konsekvenser (positive og negative)	Hvordan bruker de erfaringene sine	hjernen og alarmsystem	Etikk/yrkesetikk
		<p>hjelp andre som har opplevd lignende vansker</p> <p>å være et sårbart barn selv og hatt vanskelige opplevelser i barndommen har gjort til at de kan forstå barn i lignende situasjoner og deres følelser</p> <p>både positive og negative barndomserfaringer kan motivere et engasjement for å ta vare på andre.</p> <p>det er ofte teoretisert at dersom du har fått lite omsorg i barndommen at utviklingen av omsorg blir svekket. det er likevel viktig å trekke inn menneskelig utvikling i dette. mennesker kan forandre seg og bruke de som ressurser. dette beskriver mange av de intervjuede. et driv og motivasjon til å ikke gjenta de samme mønstrene med dårlige relasjoner. de ønsker å gjøre en forskjell</p>			

